

[Henry Hansen.]

næringslovens bestemmelser og tillige have ført en retskaffenandel, og dertil kommer, at eneretten for ejendomshandlere og ejendomsmæglere efter lovforslaget nu udvides til foruden fast ejendom også at gælde medvirken som mellemmand ved køb og salg af visse erhvervsvirksomheder, der nærmere er angivet i lovforslaget. Denne eneret gælder fortsat ikke overfor sagførere, og som noget nyt, der er kommet ind i lovforslaget i folketinget, heller ikke overfor medlemmer af Københavns fondsbørs.

Lovforslaget, som det nu er forelagt her af den højtærede handelsminister, må sikkert tages som et udtryk for, hvad der er mulighed for at opnå enighed om på rigsdagen, og da jeg også kan gå ind for det i den foreliggende skikkelse, selvom jeg godt kan se, som jeg har nævnt, at der kan være noget berettiget i, hvad man fra ejendomsmæglerforeningen fremfører, skal jeg ikke gøre flere bemærkninger men på mit partis vegne anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling og vedtagelse i det høje landsting.

Elmquist: Det er jo rigtigt, som den foregående ærede ordfører udtalte, at der har gjort sig forskellige synspunkter gældende her, dels det synspunkt, der har fundet udtryk i den højtærede ministers lovforslag, hvorefter der skulle kræves en prøve for at kunne virke som ejendomsmægler, dels de synspunkter, som har fundet udtryk i lovforslaget, således som det blev vedtaget i folketinget, at man ikke skulle kræve en sådan prøve, men derimod skulle sikre sig kauteler for, at de folk, der giver sig af med at formidle køb og salg af faste ejendomme m. m., opfylder visse betingelser, derunder den betingelse, at de har ført en retskaffenandel. Jeg vil gerne sige, at jeg tror, det er en særdeles heldig løsning, man er nået til. Jeg tror, det ville være forkert, om man stillede krav om en eksamen, hvorved man ganske givet ville udelukke en række mennesker, som ellers kan have udmærkede forudsætninger for at fungere som formidlere ved køb og salg af ejendomme. Jeg har fra min langvarige sagførervirksomhed den erfaring, at der er mange praktisk dygtige mænd, hæderlige og retsindige mænd, som uden nogen eksamen har kunnet udøve denne funktion. Jeg tror derfor, at det er den rigtige vej, man er gået, og jeg kan på mit partis vegne, idet mit parti deler disse synspunkter, anbefale det foreliggende lovforslag til hurtig behandling og vedtagelse i det høje ting. Det er jo ganske rigtigt, at der foreligger

en skrivelse fra Dansk Ejendomsmæglerforening, en skrivelse, som jeg også har gjort mig bekendt med; det, der bl. a. ankes over i denne skrivelse, er, at de personer, der ikke har bestået prøven og altså ikke har ret til at kalde sig statseksaminerede ejendomsmæglere, nu skal hedde ejendomshandlere. Jeg forstår egentlig ikke rigtigt, hvad det er, ejendomsmæglerforeningen tilsigter med denne skrivelse og med kritikken af, at de pågældende skal hedde ejendomshandlere. Hvis de ikke skulle hedde ejendomshandlere, skulle de vel hedde ejendomsmæglere eller i alt fald ejendoms-kommissionærer, og det synes jeg i og for sig ville være ubehageligt for de eksaminerede ejendomsmæglere, idet disse meget ofte i det praktiske liv vil blive betegnet som ejendoms-kommissionærer, så at der meget nemt derved ville kunne ske en forveksling mellem de autoriserede, statseksaminerede ejendomsmæglere, som altså ofte vil blive kaldt ejendoms-kommissionærer, og ejendomshandlerne. Nu bliver det slået fast ved loven, at de, der ikke har aflagt prøven, har kun ret til at bruge betegnelsen ejendomshandler, medens de andre har ret til at bruge titlen „statseksamineret ejendomsmægler“, og det synes jeg er en stor fordel for disse. Jeg synes derfor ikke, der er grund til at foretage nogen ændring i lovforslaget på dette punkt.

Jeg kan som sagt på mit partis vegne anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling.

Foss: Jeg har lige med interesse hørt det ærede medlem hr. Elmquists argumenter for, at gode og dygtige folk kan bruges som ejendomsmæglere, og det forekommer mig, at de argumenter kunne finde anvendelse på adskillige andre områder, hvor der drives forskellig slags kvaksalveri; man må derfor forstå, at jeg er i og for sig ikke særlig enig med det ærede medlem. Jeg forstår betydeligt bedre den beklagelse, der kom til udtryk fra den højtærede minister over den behandling, lovforslaget har fået i det andet høje ting. Jeg synes, der er blevet halet i det på en sådan måde, at det er væsentligt forringet, og de forskellige betegnelser, ejendomsmægler og ejendomshandler, kan vel give anledning til adskillig forvirring. Jeg synes forøvrigt, det ser ud, som om der er 3 betegnelser; i § 85 b er der tale om statseksaminerede ejendomsmæglere, men jeg kan ikke rigtig se, hvad forskellen er på en ejendomsmægler og en statseksamineret ejendomsmægler. Men det er vel den slags ting, der fremkommer ved kompromiser.